

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 3. Aliæ Catholicorum Epistolæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V. *Episcopos Cyrillum, & Memnonem reddas,*
A. C. 431. *& fidem salvam præstes, quæ in nostris*
contra Nestorium actis pura, & integra
elucet. Si de iis, quæ inter nos, & Schis-
maticos gesta sunt, plenius edoceri te ju-
beas, rogamus, ut eos, quoscunque selege-
ris Ministros, ad Concilium mittas, qui
rei veritatem viva voce referant.

§. III.

Alicæ Catholicorum epistolæ.

Conc. Eph. *Concilium ad Episcopos etiam, qui tunc*
p. 767. *Constantinopoli erant, ad Presbyte-*
ros, Diaconosque ejusdem Civitatis epi-
stolas dedit in hunc modum: Scitote, nos
Ephesi tanquam in carcere inclusos tribus
jam mensibus existere, nec terra, nec
mari quemquam ad Regiam mittere secure
possumus, aut quocunque alio. Quoties-
cunque enim misimus, qui certa de nobis
referrent, non nisi per mille pericula, di-
versas vias ingressi, & sub alienis, ne pro-
derentur, vestibis, inimicorum insidias
evaserunt. In promptu causa est, cur tam
arcte custodiamur, nempe falsa omnia de
nobis ad Imperatorem detulerunt; sunt,
qui dixerunt, nos seditiones commovere,
alii, Cyrillum, & Memnonem a Concilio
Oecumenico fuisse depositos, alii nos cum
Schismaticis, quorum Caput est Joannes
Antiochenus, amice transgisse. Ne au-
tem Veritas in lucem emergat, includi-
mur,

mur, & pessime affligimur. *Extrema on-* Sæculum V.
nia patientes, ad vos convertimur, ad vos A. C. 431.
nempe fideles Concilii Oecumenici filios,
 & hortamur, ne fidem veram destituatis;
 ad pedes Imperatoris cum fletu vos proster-
 nite, & omnia, ut sunt, edocete! nunquam
 Cyrillum, nunquam Memnonem damnavi-
 mus, ab eorum Communione avelli non pos-
 sumus, felices! si cum ipsis exilium subi-
 re liceat! id quoque apud nos statutum,
 ne unquam Schismaticos ad nostram Com-
 munionem admittamus, nisi errorem emen-
 daverint. Stat ante, Ecclesias nostras,
 quod Bonus Deus nolit, relinquere. Peti-
 te! ut Misericordia moveri se Cæsar in nos
 miseros patiat, & ab isto honesto Exi-
 lio liberet! si Principis conspectu digni
 sumus, admittamur, si indigni judicamur,
 liceat saltem ad Ecclesias nostras redire,
 ne hic simul omnes morbis, & ægitudine
 animi pereamus. Huic epistolæ junctus p. 770.
 erat libellus in hæc verba: Immodico ca-
 lore, & insalubri aere conficimur; vix
 ulla dies sine funere! ægrotantes famuli
 domum revehantur. Hoc vero vos non
 lateat; etiamsi hic mori omnes cogamur,
 nihil aliud nos facturos, quam quod Do-
 minus noster Iesus Christus, nostro Mini-
 stero usus, decrevit. Hic Libellus sin-
 gillatim ad S. Dalmatium directus fuisse
 creditur.

Sæclum V.
A.C. 431.

Conc. Eph.
p. 759.

S. Cyrillus ad Clericos, populumque Constantinopolitanum scripsit, has duas epistolas, ad Imperatorem a Concilio dadas, memorans; tum subjungit: *Comes Joannes nihil omisit, quo Concilium cum Schismaticis communicare cogeret, sed hactenus surdas aures pulsavit, omnes animi constant, dicentes, rem impossibilem peti, nisi prius, quod contra Canones egerunt, damnent, veniam facinoris a Patribus rogent, atque datis litteris Nestorium, Doctrinamque ejus anathematizent. Cum istud Consilium Joanni Comiti non successisset, ad aliud conversus est; petiit a Concilio scriptam fidei expositionem, quam nostris Adversariis, ut subscriberent, proponeret, & deinde diceret: ambas partes conciliavi; non fidei causa, sed pravis affectibus moti dividebantur. Hoc advertens Concilium virili fortitudine se opposuit; nullam ipsis injuriam facimus, diximus: non huc vocati sumus tanquam hæretici, sed ut fidem defendamus, quod & fecimus, nec opus est, ut Imperator fidem doceatur, quam tenet, & in qua baptizatus est. Ergo etiam hac ex parte Orientales spes sua fefellit. Tum ipsis consilium fuit, fidei expositionem conscribere; at super formula ita animis divisi sunt, ut ne hodie quidem litigandi finis sit. Quidam consentiunt, ut Sancta Virgo vocetur THEOTOCOS, & ANTHROPOTOCOS, contra alii*

alii exclamant, malle, sibi digitos præscindi quam tali formulæ manu sua nomen apponere. Ita se omnium risui exponunt, & Hæreticos exhibent. Hæc omnibus nota facite, præprimis Abbatibus, prævidemus enim, Comitem Joannem, ubi reversus fuerit, gesta, aliter ac sunt, relaturum. Ne vos tædium pro nobis laborandi subeat; anementote, vos Deo, & hominibus gratum facturos. In hoc loco Episcopi, qui ante nunquam viderant vultus nostros, sanguinem pro nobis dare parati sunt; veniunt ad nos, & inter lacrymas affirmant, nihil magis sibi in votis esse, quam nobiscum aut in exilium, aut in mortem ire. Magna est vexatio, qua omnes premimur; milites nos, & me præ cæteris omnibus, arcte custodiunt, & ante cubiculi fores excubant. Reliqui de Concilio tristissima patiuntur, aliqui, fatis functi, miseris exierunt, alii, ut creditoribus satisfacere valeant, quæ habent, vendere coguntur.

Sæculum V.
A.C. 431.

S. Cyrilli
Epistolæ,

S. Cyrillus eodem tempore Theopempto, Danieli, & Potamoni, tribus Episcopis Ægyptiis, tunc Constantinopoli degentibus scripsit, Potamon ibi jam ab anno superiore morabatur; Theopemptus vero, & Daniel Ephesi præsentibus, cum Nestorius deponeretur, fuerant; hinc conjectura est, ipsos, primas Concilii epistolas ferentes, Constantinopolim rediisse.

Sup. XXV.
S. 40.

N 2

rediisse.

Sæculum V. rediisse. S. Cyrillus ad eos scribit in
 A.C. 431. hunc modum: *multæ contra me calum-*
niæ hic in vulgus sparsæ; Balneatores me
ab Alexandria huc usque secutos, Moni-
les claustris erupisse, meis conatibus, repug-
nante Concilio, Nestorium fuisse deposti-
tum; sed maximæ Salvatori sint Gratias
convicti mendacii calumniatores fuerunt,
& a Comite Joanne, ubi Ephesum adve-
nit, damnati, cum omnia maligne confi-
cta invenisset. Id quoque cognovit, to-
tum Concilium, proprio zelo motum, quod
Blasphemias Nestorii ferre non possent,
eundem damnasse. Ex quo Imperatoris
epistola lecta, qua omnium trium Deposi-
tio approbatur, custodimur, & quid nobis
futurum sit, nescimus. Veruntamen
Gratias Deo agimus, quod digni habeamur,
pro ejus Nomine pati, nec etiam patienti-
æ merces deerit. Concilium adduci non
potuit, ut cum Joanne Antiocheno com-
municaret, sed invicta constantia dixit:
Ecce nos, Ecclesiæ nostræ, & Civitates no-
stræ in potestate vestra sunt; at cum Orien-
talibus communicare non possumus, nisi
calumnias, in fratres nostros sparsas, re-
tractent, & Fidem Catholicam confitean-
tur, quippe cum Nestorio sentiunt, nec id
etiam negant. Has Concilii, & S. Cy-
rilli epistolas quidam mendicus, in con-
cava arundine, quam manu tenebat, in-
clusas, in viis stipem rogans, Constan-
tinopo

tinopolim detulit. Necessaria erat hæc ^{Sæculum V.}
 industria, quod Nestoriani Constantino- ^{A. C. 431.}
 poli portus, & vias custodirent, ne
 quisquam a Concilio missus intrare, aut
 illud aditurus egredi posset.

§. IV.

Epistolæ Schismaticorum.

Schismatici sua ex parte ad Imperato- ^{Synod. Ba-}
 rem scripserunt, opera Joannis Comi- ^{luz. c. 17.}
 tis usi, sive is Constantinopolim rediit,
 sive litteras misit, fidei Nicænæ esse in-
 hærendum, sicut Cæsaris Epistola præscri-
 pserat. Captata occasione, dicunt duo-
 decim S. Cyrilli articulos sibi non proba-
 ri, & imaginarios errores indicant. E-
 pistolam Acacii Bereensis, ab Imperato-
 re missam, citant, & addunt: *Hæc ipse*
optime novit, annum vitæ centesimum
decimum agens, quam pro Evangelio pu-
gnans exegit, qui pluribus Conciliis inter-
fuit, semperque Apollinaristas sibi vicinos
habuit. Et quidem Berea in Syria sita
 erat æque ac Laodicea Apollinaris pa-
 tria. Tum Orientales memorant, Comi-
 tem Joannem nomine Imperatoris sibi
 præcepisse, ut edicerent, quid de Voce:
Mater Dei sentirent; suam igitur sen-
 tentiam dicunt, & Fidei confessionem
 ponunt, quæ Catholica est, & ea ipsa,
 quam post hæc S. Cyrillus recepit. ^{e. 18.} Si-
 mul ad Ecclesiam Antiochenam, id est, ad

N 3 Cleri-